

Аурел Баранга
Библейска басня

Господ, след като създаде всички твари,
пожела да си отдъхне, но не свари.
Бе забравил нещо. Но какво ли?
На човек какво му липсва, та в неволи
даже да повтаря мойта слава?
Сети се и памет даде му тогава –
най-жестоката от всичките присъди:
все нащрек да бъде!
Беше седми ден и нощ покри просторите –
край на Сътворението, почва праисторията:
каменна и бронзова, желязна,
по вода, земя, небе – тя тъй разрасна
надалеч към сини далнини,
че навлезе в наши дни.
И си легна бог с усмивка хитроумна,
дума не продума,
че такава е извечната и близка

Поука:
Помни туй, което може,
и забравя туй, което иска.

КРАЙ

© Иван Коларов, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4028>]